

Кузьміна О.Р.

Національний Університет Одеська юридична академія»

МІЖНАРОДНИЙ КРИМІНАЛЬНИЙ СУД: ЧОМУ СТВОРЕНИЙ ТА ЯК ФУНКЦІОНУЄ?

У 1998 році 17 липня був прийнятий Римський Статут, завдяки якому був завершений тривалий етап створення Міжнародного кримінального суду. Міжнародне співтовариство створило судовий орган, який притягував до відповідальності тих, хто був винний у міжнародних злочинах. Цей судовий орган повинен був діяти тільки тоді, коли справа вже виходила за межі юрисдикції національних судів.

У преамбулі Статуту зазначена мета створення такого суду: «Усвідомлюючи, що всі народи поєднані загальними вузами, і що взаємо-переплетення їхніх культур створить спільну спадщину..., будучи стурбовані тим, що ця тонка мозаїка може бути в будь-який момент зруйнована; знаючи, що за минуле століття мільйони дітей, жінок чоловіків стали жертвами немислимих злочинів, які глибоко потрясли совість людства; визнаючи, що ці найтяжчі злочини загрожують загальному миру, безпеці і благополуччю; підтверджуючи, що найбільш серйозні злочини, які викликають заклопотаність міжнародного співтовариства, не повинні залишатися безкарними і що їхнє діюче переслідування повинне бути забезпечене як заходами, прийнятими на національному рівні, так і активізацією міжнародного співтовариства...»

Багато держав ще досі мають неефективну систему правосуддя й очікується, що саме Міжнародний кримінальний суд повинен на це вплинути.

Міжнародний кримінальний суд є, на мою думку, механізмом, який уповноважений запобігати й зупиняти міжнародні злочини.

Міжнародний кримінальний суд розпочав роботу 1 липня 2002 року. Необхідність у такому міжнародному органі пояснюється тим, що більшість злочинів проти людства вчиняються державою (чи з участю, чи при її потуранні), а в даний момент у силу дії принципу рівності держав між собою не можливо здійснити правосуддя над однією державою і її органами представниками іншої держави без її угоди.

Важливо підкреслити, що Міжнародний кримінальний суд не підмінює юрисдикції окремих держав й розглядає лише ті злочини, що визнані на загальносвітовому рівні та віднесені до категорій міжнародних. Такі злочини у своїй природі посягають на загальносвітовий правопорядок, вони несуть небезпеку існування людства та руйнацію багатоманітності світу.

До переліку діянь, які підпадають до міжнародних злочинів, які розглядає Міжнародний кримінальний суд входять саме такі: геноцид, злочини проти людства, воєнні злочини та злочин «агресія».

Міжнародний кримінальний суд може здійснювати свою юрисдикцію тільки щодо таких злочинів, які включені до переліку, що містить статут, та лише за умов, якщо:

- а) матеріали одного чи декількох вчинених злочинів, передаються прокурору державою-учасницею Міжнародного кримінального суду;
- б) матеріали одного чи декількох вчинених злочинів були передані прокурору Радою Безпеки, яка діє на підставі 7 Статуту ООН;
- в) прокурор особисто розпочав розслідування такого злочину.

Слід підкреслити, що розгляд справи може розпочатися, якщо подія-юридичний факт існує і може визначитися на основі достовірної інформації, яка має підстави і свідчить про наявність достатніх даних для порушення розслідування. Якщо такі підстави існують, то тоді Прокурор звертається до Палати Суду за санкцією на проведення розслідування. Палата, вивчивши детально усі матеріали, дає санкцію, і лише після виконання таких процедур Міжнародний кримінальний суд приймає справу до провадження.

У Міжнародному кримінальному суді є 18 судів, що обираються від країн, що ратифікували установчі документи суду. Термін повноважень — 9 років. Жодну країну не може представляти більш ніж один суддя. Країни, що беруть участь у роботі Міжнародного кримінального суду обирають терміном на 9 років незалежного прокурора.

Да даний момент, на жаль, залишається спірним питання про поширення юрисдикції Міжнародного кримінального суду, окремі положення стосовно правил процедури.

Отже, можна зробити висновок, що створення та функціонування Міжнародного кримінального суду на сучасному етапі розвитку міжнародних відносин є завершенням великої роботи науковців, політичних діячів, спрямованої на боротьбу з міжнародними злочинами та для того, щоб був більш сталим світовий правопорядок.

Лабенко Л.В.

Національний університет «Одеська юридична академія»

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ТЕРОРИЗМ: ПОНЯТТЯ ТА ОЗНАКИ

Сучасна цивілізація характеризується великою кількістю глобальних проблем: екологічна проблема, економічна, загроза ядерної війни та інші. Серед них на важливому місті гостро постає проблема міжнародного тероризму. Ця проблема несе в собі велику небезпеку і глобальне значення, раніше тероризм, як соціально-політичне явище був пов'язаний переважно з національними кордонами, сьогодні він набуває характеру всесвітньої проблеми, з якою зіткнулися усі учасники міжнародних відносин.

На початку ХХІ століття тероризм став одним з найнебезпечніших і важкопрогнозованих явищ, що набирає найрізноманітніших видів. Стрімкий розвиток інформаційних технологій породив такий вид тероризму як інформаційний. Існує тероризм психологічний, який не використовує засоби фізичного впливу на противника і розрахований на вплив інформацією, яка